

Επιτρέπεται οι γονείς να ζητούν συγγνώμη από τα παιδιά τους;

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός τόπος της **Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης (xfd.gr)** αναδημοσιεύει το παρακάτω απόσπασμα κειμένου από το περιοδικό **“Η Δράση μας” - Δεκεμβρίου 2018**:

Τίθεται πολλές φορές από γονείς ο προβληματισμός: «Κατανοούμε την ανάγκη να βοηθήσουμε τα παιδιά μας να μάθουν να ζητούν συγγνώμη. Όμως μέ τό να ζητήσει ο γονιός συγγνώμη για κάποιο λάθος του κινδυνεύει να χάσει τό κύρος του καί να χαλαρώσει ο σύνδεσμός παιδιοῦ-γονιοῦ. Ταυτόχρονα μπορεί να έκληφθεῖ ως ένδειξη αδυναμίας».

Όμως, ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας καί ἡ καθημερινή πρακτική ἐμπειρία ὄχι μόνο ἀποδεικνύουν ἀβάσιμους τούς παραπάνω φόβους, ἀλλά καί ἀναδεικνύουν σημαντικά ὀφέλη ἀπό αὐτή τή συμπεριφορά:

Όταν ὁ γονιός ζητᾷ συγγνώμη γιά κάποιο λάθος πού ἔκανε, μεταφέρει στό παιδί ἕνα σύστημα ἀξιῶν

καί τήν πεποίθηση πώς όλοι οί άνθρωποι είναι άτελείς καί κάνουν λάθη. Συνεπώς είναι τελείως φυσικό καί αυτό – τό παιδί – νά κάνει λάθη, κι έτσι εύκολότερα θά ζητήσει καί αυτό συγγνώμη, όταν κάνει κάποιο λάθος.

Παράλληλα, οί γονεΐς μέ τή συγγνώμη τους λειτουργοῦν ως ὑποδείγματα συμπεριφορᾶς, δείχνοντας πώς ἡ ἀποδοχή τῆς εὐθύνης μετά ἀπό ἕνα λάθος εἶναι σπουδαιότερο ἀπό τό ἴδιο τό λάθος, καί έτσι βοηθοῦν τό παιδί νά κάνει τό ἴδιο. Ὅταν οί γονεΐς παραδέχονται τό σφάλμα τους, δείχνουν στό παιδί πώς αἰσθάνονται ἀρκετά καλά μέ τόν ἑαυτό τους καί χωρίς ἀνασφάλεια προκειμένου νά ἀντιμετωπίσουν τίς συνέπειες τῶν πράξεών τους. Προωθοῦν δηλαδή μιᾶ ὑγιή αὐτοεκτίμηση, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ως ὑπόδειγμα γιά νά τήν ἀναπτύξει καί τό ἴδιο τό παιδί.

Ἀκόμη, ἡ ἐκζήτηση συγγνώμης δείχνει στό παιδί ὅτι αὐτό δέν εἶναι ἔνδειξη ἀδυναμίας. Τό νά ζητᾶς συγγνώμη καί νά ἀποδέχεσαι τό σφάλμα σου εἶναι σημεῖο δύναμης καί γενναιότητας. Ἀντίθετα τό ψέμα γιά τήν κάλυψη τοῦ λάθους εἶναι δειλία καί ἀνανδρία.

Οί γονεΐς ζητώντας συγγνώμη ἀπό τά παιδιά τους δέν χάνουν κάτι ἀπό τό ρόλο τους ὡς γονέων. Ὁ στόχος δέν εἶναι νά κυριαρχοῦν πάνω στά παιδιά, ἀλλά νά τά καθοδηγοῦν καί νά λειτουργοῦν ὡς παράδειγμα γιά τό πῶς νά ἀλληλεπιδροῦν μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους στήν κοινωνία. Τά παιδιά πρέπει νά διδαχθοῦν πώς ἡ συγγνώμη προϋποθέτει μεγάλη δύναμη γιά νά δοθεῖ χωρίς δισταγμό καί μέσα ἀπό τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι αὕτη πού ἐπιτρέπει νά ὑπάρχει συναίσθηση τοῦ κακοῦ πού ἔγινε, ὥστε νά ὁδηγεῖ στή βελτίωση.

Κλείνοντας τό σημείωμα αὐτό, θά τονίζαμε συμπερασματικά:

Ἡ συγγνώμη τῶν γονιῶν εἶναι ἀπαραίτητη προκειμένου τά παιδιά νά εἰσπράξουν τό σεβασμό καί τήν ἀσφάλεια, νά ἀποδεχθοῦν τήν ἀτελή τους φύση, ἀλλά καί νά διδαχθοῦν πώς ἡ ἔκφραση τῆς συγγνώμης εἶναι χαρακτηριστικό τῶν δυνατῶν καί ὄχι τῶν ἀδυνάτων.

Τ.

**ἀπό τό περιοδικό Ἡ Δράση μας,
τεύχ. Δεκεμβρίου 2018**